

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шапкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Режлямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Поділ Галичини.

(+) Наші великі політики незалежні уміють від часу до часу все винайти який шумний оклик для рускої суспільности, щоби тим способом хоч на якийсь час відвернути бачність її від роботи позитивної, реальної, а заставити її ганяти ся за тим маревом фантастичним, поки не наступить гірке розчарованє а за тим ще більша зневіра у власні сили, безнадійність і десперація. Велику ролю в політичній житю руского народу грає неперечно сентиментальність і романтичний нахил наших політичних проводирів і се є також важною причиною, що вельми мало звертає ся у нас бачности на позитивну і реальну роботу а глядять ся заради і відряди по національних і політичних невдачах не там, де їх головне жерело і причина.

Треба правду признати, що тої сентиментальної і романтичної політики навчили ся ми по часті від наших сусідів Польків. По розборі Польщі поривали ся они повстаннями до відбудованя своєї держави в давних границях, гляділи з підмогою своєї впливової еміграції на дворах європейских іменно у Франції та Англії виєднати для своїх цілий підпору, робили для своєї ідеї по Європі живу пропаганду в часописах, брошурах, силкували ся для себе позискати дипломатичні сфери і тим способом осягнути свої реставраційні мрії.

Безуспішність тої сентиментально-романтичної політики отверезила бодай одну частину польської суспільности, котра покинула фантастичні мрії про безповоротну мінувшину, а рахуючись з фактичними обставинами, вступила на практичну дорогу. Тим практичним, реальним змаганям двох останних десятиків літ завдячують Польки своє впливове становище і в Галичині і в Австрії.

Якже поступають наші т. зв. незалежні проводирі політичні, що de facto танцюють під дудку Маркова і Дудикевича! Наглядні докази їх політики маємо, не далеко шукуючи, по невдалій кампанії виборчій до союму в 1895 р. і до ради державної 1897 р.

Кажуть звичайно: *mały Polak po szkodzię*; однак показує ся, що Русина навіть шкода, навіть невдача не навчить розуму, щоби хоч в будуччині міг запобігти лиху, обминути невдачу і поправити свою долю. Хто приглядав ся роботі наших незалежних патріотів в часі від виборів соймових 1895 р. до виборів до ради державної 1897 року, той мусить нам признати, що се не була робота позитивна, котра би допомогла поправити неудачі, забезпечити успіхи. Се було лише зазначуване невдоволення в ріжний спосіб; в часописах, брошурах, на вічах і т. п. Бидруковано брошуру в німецькій мові, щоби перед Європою розказати про наші кривди, вислано т. зв. руску депутацию до Відня, що після слів Мончаловского мала бути «послѣднімъ поклономъ западу», а коли не осягнуто уневажнення соймових виборів і переведеня нових, тоді виринула і з радикального боку (Евг. Левицкого в

«Народі») і з москвофільского гадка поділу Галичини яко єдиного спасеня для Русинів в Галичині. Характеристично, що з нагоди тої статі Евг. Левицкого остерігав п. Михайло Павлик, б. редактор «Народа» перед поділом Галичини, бо се могло би «вийти на користь гр. Баденього і Барвіньского!!»

Отсе була робота наших незалежних, з котрої користали лише москвофіли, щоби дальше підготовляти ґрунт для своїх «затій». Але щоби взяти ся до дійсної роботи просвітної і економічної для народу, щоби єго справді подвинути і з темноти і з недостатку, про се майже ніхто не думав.

Подібні прояви серед рускої суспільности бачимо і з нагоди неудач при сегорічних виборах до ради державної. Замість взяти ся до позитивної роботи над народом і для народа, т. зв. краєвий комітет робить багато коштовних заходів, щоби Європу ознакомити з виборами галицькими (і задля того має появити ся пронамятна книга в языках рускім, німецькім і французькім). У Відні перепавні рускі кандидати посольські скликували збори, щоби там Німцям розказати про наші кривди і т. д. Знайшли ся навіть опікуни «потерпівших» при виборах за кордоном, від котрих Мончаловский привіз з Петербурга 1000 рублів, а купець з Москви Петров жертвував 600 рублів! Чиж від того всего рускому народови полекшає, чи поправить ся єго доля? В се мабуть не вірять і самі найопозиційніші політики, котрих орган «Дѣло» відтвірає знов гадку поділу Галичини і вкладає се яко обовязок «незалежним послам» в раді державній: Окуневскому, Тянякевичеві і Ярославичеві, щоби сю справу піднесли в адресовій розправі. Єсть се нічо иньше, як відвертанє уваги рускої суспільности від позитивної роботи, щоби єї манити неосущимою надією і доводити єї до ще більшої десперації і зневіри — значить ще більше підготовляти ґрунт москвофільству. Бож навіть в таким случаю, колиб та гадка дала ся перевести, не поправилоб ся положенє Русинів в Галичині. Годить ся пригадати статью пок. Ст. Качали написану про се питанє в львівській «Основі» в 1870 р. в ч. 8, нехай з неї учать ся і наші опозиційники, де треба глядіти ліку, а не заманювати суспільности мріями.

(Конець буде.)

Рада державна.

Засіданє з 3. червня.

Віцепрезидент Давид Абрагамович отворив засіданє точно о 12 годині в полудне. По відчитавю петицій забрав голос предсідатель польского кола п. Яворский і в довшій промові іменем правіці заявив, що наслідком послідних подій в Парляменті правіця відступає від ухвали адреси до корони, хотяй стоїть рішучо при своїй програмі. П. Яворский повторив зміст адреси внесеної парламентарною більшістю. Посли з лівіці переривали часто бесіду п. Яворского і обкидували єго лайками. Абрагамович просить в часі бесіди Яворского кілька разів о спокій і

щоби послы заняли свої місця. На се повстають пристрастні протести з лівіці, кількох бесідників просить о голос.

Абрагамович. Президент міністрів гр. Бадені має голос.

Бадені: Іменем правительства констатує з живим всівчтєм публичний факт, що Висока Палата подіями, котрі від якогось часу в тім місци відбувають ся, знайшла сильну перешкоду в виконуваню обовязкової конституційної діяльности, (лівіця пристрастно перериває і кличе: «Проч з языковими розпорядженнями!») В сей спосіб повздержано всі публичні справи, всі ухвали в державнім інтересі доковечні. (Знов сильні крики з лівіці: «То наробили ваші языкові розпорядженя!»)

Висока палата згодить ся на сей висказ, що публичне житє через довше зношенє подібних виступів, котрі підконують підвалини парламентарних уряджень, є дуже загрожене. Конечному положити є вказано річшю, а навіть державною конечністю. Правительство, котре має перед очима сповненє положених на нїм задач так в Палаті як і по за нею (веселить і сьміхи на лівіці — з правіці голоси: спокій!) є о тім пересвідчене, здає ся згідно з більшістю членів тої палати. І знайшла би ся більшість до весільної праці, але правительство має свідомість ще о пьвших подіях, за котрі поносить відповідальність (сьміхи на лівіці). Уважає проте правительство за свою повинність зарадити подіям, що повздержують парламентарну машину.

З найвисшого припорученя оголошує 12 сесию Ради державної за закритю, (живі оплески, а на лівіці великий галас і оклики: «Проч з правительством! проч з Баденім!»). На се встав віцепрезидент Абрагамович і заявив: В виду того, що в тій хвили учулиємо, не позістає президії нічого иньшого, як закрити сей час засіданє. Щиро жалую, що в теперішних відносинах мушу се зробити без ніякої промови до високої палати. Надію ся однак, що знайдю загальну згоду, сли після давного, дорогого звичаю пожелаю всім членам палати найлучшого поведженя. Над нами всіми, по над бурями послідних часів, стоїть усьвячена особа Цісаря. Бажаю отже сесию і послідне єї засіданє закінчити однодушною маніфестацією, до якої безперечно прилучить ся палата з ентузіазмом, взиваючи наві до виданя оклику: *Его Величество, наш Наймилостивийший Цісар і Пан, Франц Йосиф I. най жив!* Палата повторила сей оклик з ентузіазмом три рази, почім так представителі правительства як і президія опустили палату. По коритарях панував ще довго рух. Посли бігали один до другого і живо розговорювали над тим що палата не відрочена а закрита. Деякі послы як видно було з їх лица, — з неохотою опускали пороги. Найбільше не до вподоби була для них та несподіванка, що палату закрито, через що деякі послы потерпіли значні страти в своїх бюджетах.

При виході з салі засідань повстав великий рух, коли п. Іро закликав: «Проч з правительством!» Німецькі націоналі завтуровали єму а на правіці об'явлено голосно обуренє. Повстав на ново галас. Кликано: «Проч з Поляками, проч з Чехами!»

Ситуация була на хвилю грізною, заносило ся ще на одну авантуру; остаточно наступив якось спокій і послы розійшли ся. Більша часть послів поїхала сей час домів. Ліберали оголошують в своїх дневниках протест против зая-

ви гр. Баденього під час закриття сесії, що парламентарну роботу унеможливила опозиція. Вину того приписують ліберали в тім протесті авторови язикових розпоряджень.

Загально говорять, що Рада державна збере ся на початку осені, щобі предприняти вибір делегаций і ухвалити угоду провізорію. О розв'язано Ради державної і о змінах в кабінеті на тепер а принаймьніше перед осіннім скликанем сесії не може бути навіть бесіди. В часі парламентарних ферій правительство очікувати буде успокоєня умів серед послів а потім буде старати ся о позисканє ґрунту до порозуміня. Правительство думає на певній основі пробувати заключеня компромісу.

Давидівский процес.

(Дальше.)

Дальше переслуханє обжалованих представляє ся як слідує:

Бриґіда Граб з Давидова, типова сельска баба, що носить молоко і сметанку до Львова, є тринайцатою з ряду, а заразом послідною обжалованою о участь в убитю Попеля. Вибирає ся. Говорить, що зовсім не була там, де его убивано, і хоче ту обставину доказати свідомством Францішки Корженевскої, котра буде переслухана.

Наступає переслуханє довгого ряду обжалованих о напад на льокаль жандармерії — *публичне насильство* — де затарасував ся Попель, заким его відси товна витягнула і убила.

Грінько Химчин, 50-літній хлоп з Черепина, мав навіть після акту обжалованя бути скаліченим в ніс через жандарма, що боронив входу до льокалю. Сліду тої рани нема. Оборонитель вносить, щобі лікарі *оглянули ніс* Химчина, предсідатель пропонує, щобі ту операцію сповнити по переслуханю жандарма. Химчин сам твердить, що вдрав ся до льокалю громадскої канцелярії, не жандармскої. Потверджує се Шеремета.

Василь Машталір, 26-літній хлоп з Черепина, унепвнює ся, що під час влому до льокалю жандармерії стояв на цвинтари, що видів Михайло Швець, котрий буде переслуханий пізнійше.

Іван Хировский, літ 24, хлоп з Давидова, також один з тих, що мали атакувати льокаль жандармерії, вибирає ся.

Йосиф Мазур є після акту обжалованя тим герштом, котрий заповідав 10-го марта, що завтра буде *комендерувати!* І справді *комендерував* по німецки, що лоб розвалить кождому, хто поважить ся віддати голос. Проводив урльоппниками.

Мазур вибирає ся всякої вини, для того заряджують его конфронтацію з Шереметою, котрий пригадує ему, що обіцяв розбивати голови *на двоє*. Розлючений переченєм Мазура, посуває ся до него і серед загальної веселости кличе:

— Ти тумане якийсь!

Що до нападу на виборчий льокаль, поясняє Мазур, що зібрав урльоппників лише в тій ціли, щобі показати Попелеви, кілька людей не одержало легітимаций.

Іван Баран, 27-літній хлоп з Давидова, на питанє защитника дра Сумнера оповідає, як укладали ся шанси кандидатів в Давидові. Оповіданє то є інтересне яко психологічний документ, в який спосіб в голові такого *обивателя-виборця* укладали ся гадки о політичній рижниці межі кандидатами.

Баран: Ксьондз парох натягав нас на п. Мохнацкого.

Др. Сумнер: Як то натягав?

Баран: Но намавляв...

Др. Сумнер: Не моглибсьте оповісти, як то виглядала та намова?

Баран: Ксьондз говорив нам так: П. Мохнацкий є каменичний пан, порядний. Не буде виправляти ніякого шахрайства...

Др. Сумнер: А ви на кого булибсьте віддали голос?

Баран: На пана Козакевича.

Др. Сумнер: Мимо то, що шануєте кс. пароха, хотілибсьте голосувати на Козакевича? Щосьте виділи в Козакевичу?

Баран: Бо то є бідний чоловік, так як ми є бідні. Він не буде шахрував. Так люди говорили і на то пристали всі.

Відтак вивязала ся драстична сцена межі др. Лілєном а прокуратором. Позаяк зізнаня Барана насунули сумнів, що слідчого протоколу ему не відчитано, а помимо то уміщено на нїм звичайну клявзулю, зажадав защитник переслуханя в тій справі радника Гайдерера, яко слідчого судию і протоколянтів. Тому внесено опер ся в острій промові прокуратор, називаючи повисше жаданє *обиджающею інсинуацією* і річию *незгідною з традицією суду*. Рішенє трибуналу наступить пізнійше.

По переслуханю Гната і Антона Зановских, від котрих не довідано ся нічо нового, викликано Михайла Сметаньского, котрий заперечує, будьто би хотів кого небудь повздержати від віддаваня голосів або бунтував против комісії виборчої. Що до свідків, котрі зізнавали для него обтяжающе, твердить Сметанський впрост, що говорять неправду, а на доказ сего наводить своїх свідків, *справедливих хлопів*.

Станислав Охман, дуже балаклива людина, повтаряє з незахитаною рішучістю, що є невинний. Понад то годі було що небудь з него видобути.

Йосиф Охман, брат попередного повідає, що для того здержував иньших від голосованя, бо жандарми відганяли людей від виборчого льокалю. Коли предсідатель наводить некористні для него зізнаня иньших свідків, відповідає подібно як всі обжаловані стереотипно, що свідок *той має злість на него*.

Оба Охмани роблять вражінє дуже справних людей. Оповідать ясно і сміло.

Слуханий додатково до якоїсь дрібної обставини Корковский оповідає, що від членів комісії слідчої зі староства, котра бавила в Давидові, *дїстав десять разів в твар і два рази під бороду*.

Переслухано еще Романа Зихалу, Винкентия Шеремету, Андруха Кутного, Івана Мазура, Вільгельма Аренда і Павла Ясїньского.

Декотрі з тих хлопів оповідали, що Попель під час акту голосованя перечеркував на відбраних зруквиборців картках імена а вписував иньші і що робив сє тайно, на колїні.

Іван Мазур знов зізнав, що Стефан Пазьдор і Мартин Крис оповідали ему, що дня 10 марта Попель говорив до свого парубка: *Завтра вибори і кількох хлопів мусить згинути смертю*.

На основі сего зізнаня оборона поставила вносити, щобі трибунал зажадав від ради державної актів давидівского вибору, щобі їх перестудіювати і переконати ся, чи Попель дійсно що перечеркав і дописував.

Прокуратор узнав сє жаданє передчасним, бо треба послухати вперед, що скажуть свідки, а не опирати ся на оповіданю обжалованих. Трибунал рішить ту справу пізнійше.

На вступі до третого дня розправи оголосив радник Хилінский ряд ухвал трибуналу в відповіді на рижні внесеня оборони і так:

1. Трубунал постановив допустити кількох нових свідків, потрібних до поясненя декотрих подробиць злочину.

2. Відмовив внесеню о переслуханє радника Гайдерера, бо скоро він ствердив своїм підписом, що відчитував протоколи обжалованим, то так мусіло бути (?).

3. Відмовив внесеню о зажаданє актів виборчих з парламенту, бо то було би континуванєм (!) виборів, до чого трибунал не чує ся правосильним.

4. Ухвалив не допустити свідків на стверженє верзії, будьтоби Попель відгрожував ся перед виборами, що кількох хлопів упаде трупом, позаяк не стоїть сє в причиновій звязи з процесом (?).

Відтак відчитано урядовеписьмо староства о виборах давидівских. Після сего письма вєсь приготовано відповідно до приписів закона. Спис виборців з Давидова спорядив тамошний писар Чайковский.

(Далі буде).

Вісти політичні.

Цісар приймав 31 мая на авдїенції гр. Баденього. Авдїенция тривала цілу годину і тоді то здавав гр. Бадені справу з теперішного положеня. Результат тої авдїенції мав бути такий, що президент міністрів мав одержати від Цісаря уповажненє оперти ся на теперішній більшости, а понеже на тепер ніякі роботи парламентарні з огляду на обструкцію не є можливі, то мав тоді вже дістати припорученє від Цісаря відročити або замкнути Палату, що й 2 червня наступило. Рада державна закрита. Закрите Ради державної тим рижнить ся від відročеня, що по закритю сесії всі парламентарні комісії і всі внесеня упадають; нетикальність посольска зносить ся, а послі перестаютъ побирати дісти. Повонне скликанє Ради державної зависить від волі правительства. Правительство може більше не скликувати ніяких сесій і в потребі розвизати Палату. В разі скликаня Ради державної, президию і комісії потреба на ново вибрати, а предложеня правительства і наглядчі внесеня мусять також на ново вносити ся. Так отже завдяки обструкції минув безкористно перший період законодатний. В затвореній сесії відбуло ся 20 засідань, а ухвалено на них всего одинокий закон, т. є. торговельний трактат з Болгарією. Правительство внесло було 17 предложень, послі поставили около 300 ініціативних внесень, інтерпеляций і наглядчих внесень.

На Зелені Сьвята лат. відбудуть ся в Берні мор. збори німецких мужів довіря. В відозві скликующей ті збори сказано, що язикові розпорядженя гонять Німців з уряду. Борба проте мусить так довго тривати, доки Німці не відзискають приналежних їм прав.

Деякі дневники доносять, що ческий Соїм має бути скликаний ще сего місяця. Вість ся здає ся нам бути неімовірною, бо годі і в ческим Соїмі чого иньшого сподівати ся як в парламенті. Для чого би Німці не мали повторити і там сцен з віденьского парламенту.

Войскова комісія в угорскім Соїмі прийняла одноголосно подані нами в посліднім числі нашої часописи проєкти в справі лобільшеня угорских місць стинендійних в війскових заведенях для спільної армії а заразом проєкти в справі заведень для образованя офіцирів при гонведах. Всі бесідники виповіли міністри Феєрварому подяки і признанє за внесенє тих проєктів. Міністер торговлі Данієль внесе в найближших днях проєкт закона о інвестиційнім фондї в сумї 123 мільонів, з чого 100 мільонів розкладає ся на 10 літ, а 23 мільонів возьме ся на уморенє біжучого довгу. В біжучім році потреба буде 43 мільонів, котрі узискає ся дорогою емісії 3 1/2 % вільної від податку коронової ренти. Так отже значно зменьшити ся бюджет через сплату біжучих довгів, котрі до тепер були висше опроцентовані.

Цісар Вільгельм має приїхати до Росії в серпни. При тій нагоді возьме він участь в великих маневрах межі Білімстоком а Ломжею. Для достойного гостя ладять вже від тепер апартamenti в тих місцевостях. *Hamb. Corresp.* заповідає близьке уступленє німецкого канцлера Гогенльогого. Наслїдником его мав би станути дотеперішній міністер фінансів Мікель.

Парискі дневники заговорили від кількох днів про подорож цісаря Вільгельма до Парижа на виставу в 1900 році і яке вражінє зробила би его поява у Франції. *Gaulois* на підставі інформацій, які мала засягнути у політиків і літератів констатує, що приїзд цісаря Вільгельма був би не на місци. *Figaro* знов запевняє ніби то на підставі інформацій з доброго жерела, що цісар Вільгельм цілковито не має наміру приїжджати до Парижа.

В Атенах по причині великих видатків на армію бажали би заключити мир як найскорше. В виду ширшаючого руху антідинастичного в Атенах, парискій дневник *Journal* підносить, що король Юрій утративши престол мусів би дістати пенсію від Франції, котра перед 35 літами, коли він здецидував ся прийняти престол в Греції, — зобовязала ся виплачувати ему річну ренту 200.000 франків. Отець короля домагав ся тоді, щобі на случай утрати престола, синови его визначили держави мільон франків

Розклад їзди на залізницях

після часу середно-європейського пізнішого о 36 минут від львівського, важний від 1-го мая 1897.

Поезд	год.	приходить до Львова	Поезд	год.	відходить зі Львова
особовий	7:30	з Сучави і Черновець	поспішн.	6:—	до Підволочиск і Бродів
мішаний	7:50	з Янова	поспішн.	6:10	до Черновець і Сучави
особовий	8:05	зі Стрия і Лавочного	особовий	6:45	до Черновець і Сучави
"	8:15	з Тернополя і Бродів	поспішн.	8:40	до Кракова
"	8:25	з Сокала і Ярослава через Раву	"	8:55	до Кракова в спол. з Н. Санчом і Розвадовом
"	9:10	з Кракова в сполуч. з Н. Санчом, Яслом і Равою	"	9:20	до Стрия і Лавочного в сполуч. з Хировом і Станиславом
"	10:35	з Ярослава	"	9:25	до Белзця в спол. з Сокалем і Ярославом
мішаний	1:15	з Янова	мішаний	9:40	до Янова
поспішн.	1:30	з Кракова в спол. з Н. Санчом, Загірем і Хировом	особовий	10:05	до Підволочиск і Бродів
особовий	1:40	зі Стрия і Лавочного в сполуч. з Хировом і Станиславом	"	10:45	до Черновець і Сучави
поспішн.	1:50	з Сучави і Черновець	мішаний	1:04	до Янова від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в свята
"	2:30	з Підволочиск і Бродів	поспішн.	1:55	до Підволочиск і Бродів
особовий	5:20	з Підволочиск і Бродів	особовий	2:40	до Черновець і Сучави
"	5:25	з Белзця в спол. з Сокалем і Ярославом	поспішн.	2:50	до Кракова в сполуч. з Равою і Хировом
"	5:45	з Черновець	особовий	3:05	до Стрия і Скольного
"	6:—	з Підволочиск	мішаний	3:15	до Янова від $\frac{1}{6}$ — $\frac{14}{6}$ і від $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{6}$ щоденно, від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в повсякденні дні
Ніч			"	4:40	до Ярослава
особовий	6:55	з Кракова з Розвадовом сполуч.	Ніч		
мішаний	8:—	з Янова від $\frac{1}{6}$ — $\frac{14}{6}$ і від $\frac{1}{6}$ — $\frac{30}{6}$ щоденно, від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в повсякденні дні	особовий	6:45	до Кракова в сполуч. з Н. Санчом, Загірем і Хировом
поспішн.	8:45	з Кракова	мішаний	7:05	до Сокала і Ярослава через Раву
мішаний	9:01	з Янова від $\frac{15}{6}$ — $\frac{31}{8}$ в свята	особовий	7:25	до Тернополя
особовий	9:10	з Сучави і Черновець	"	7:30	до Стрия і Лавочного
"	9:30	з Кракова в спол. з Н. Санчом і Равою	"	8:50	до Янова
поспішн.	9:50	з Сучави і Черновець	"	10:30	до Черновець і Сучави
особовий	10:—	з Підволочиск і Бродів	поспішн.	10:50	до Кракова в спол. з Ярославом, з Розвадовом і Н. Санчом
"	10:20	з Лавочного і Стрия в сполуч. з Хировом і Станиславом	особовий	11:—	до Підволочиск і Бродів
"	12:10	з Лавочного і Стрия в сполуч. з Хировом і Станиславом	"	4:40	до Кракова в сполуч. з Хировом, Яслом, Розвадовом і Н. Санчом
"	3:30	з Підволочиск	"	5:20	до Стрия, Лавочного і Хирова
поспішн.	5:10	з Кракова в спол. з Н. Санчом і Яслом			

Руска справа

в роках 1891—1894

НАПИСАВ Н. В.

Ціна 50 кр. в. а. 3 пересилкою 55 кр.

Дістати можна в книгарни Тов. ім Шевченка, або в Ставропільській.

Новости на дамські сукні сезону!

Матерії вовняні, Зефіри, Батисти, Піки, Кретони, Перкалі, Брокати

АНТІН ПІЗУНЬСКИЙ

Львів, Академічна 12.

Парасольки, Рукавички, »Фігара«, ковніри коронкові, Паски, Фартушки.

Магазин багато заосмотрений.

Ціни низькі, конкуренційні.

151 5—47

ГАЛИЦЬКИЙ КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентує їх по 3 25—?

4 1/2% на рік.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупів:

Світло церковне

вирост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Інші товари по умірених цінах. 33—?

Перший християнський

ново отворений склад апаратів і всіляких приборів до заводої фотографії поручає

ниже цін у всіх фірмах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відвортною поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жадане випозичає ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtländer'a, Steinheil'a, Göerz'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Камінна 3. 126 3—10 (vis á vis школи реальної).

Дмитро Затурський

поручає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для дітей

у Львові, ул. Коперника ч. 5.

Виріб тривалий і елегантний. Ціни умірени. Замовлення з провінції заагоджує відвортною поштою. 80 3—10

Т. А. КАЛІЧЕК.

Робітня убрань жіночих у Львові, Ринок ч. 25., (I. поверх)

приймає всілякі замовлення і виготовляє їх з густом і елеганцією після найсвіжіших журналів. 49—?

Люд. Шелігевич

годинникар передтим

Володислав Даєвський

виконує всі роботи входячі в обсяг годинникарства

у Львові, ул. Коперника ч. 8.

заразом удержує склад годинників і zegarів з перворядних фабрик заграничних з гарантією і по уміркованих цінах.

Замовлення з провінції виконує як найточніше. Направа zegarkів і zegarів заразом антиків з 2-літною гарантією. 154 2—10